

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci **žalobkyně H. K., proti žalovanému Krajskému úřadu Pardubického kraje, se sídlem Pardubice, Komenského nám. 125**, v řízení o návrhu na obnovu řízení, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudcům Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, JUDr. Milan Špryňar, JUDr. Drahomíra Lukešová, Mgr. Petra Venclová, JUDr. Marie Pavlíčková a JUDr. Jan Dvořák **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodování o návrhu vedeném pod sp.zn. 52 Ca 8/2004.

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem ze dne 21. 1. 2004 podaným u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, se žalobkyně domáhá obnovy řízení ve věci sp. zn. 52 Ca 25/2003.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, který věc projednává pod sp. zn. 52 Ca 8/2004, předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu, neboť žalobkyně ve svém návrhu ze dne 21. 1. 2004 adresovaném „Krajskému soudu pobočka Pardubice, předseda krajského soudu“ mimo jiné uvedla: „Zaroven Vam osobne, a dalsim, ktere resi me zaloby podavam namitku podjatosti z duvodu pomeru k hejtmanovi a poslanci Vanovi.“ Skutečnost, že podává námitku podjatosti, žalobkyně v citovaném návrhu ještě dvakrát zopakovala. Krajský soud tak posoudil uvedená tvrzení žalobkyně jako uplatnění námítky podjatosti, o které je dle ustanovení § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), oprávněn rozhodnout Nejvyšší správní soud.

Podle citovaného ustanovení s. ř. s. je k případnému vyloučení soudce nutné jeho vyjádření. Proto byla vyžádána vyjádření všech soudců, vůči nimž námitka podjatosti směřuje. Jedná se o soudce, kteří jsou oprávněni danou věc vyřizovat, a to JUDr. Drahomíru Lukešovou, Mgr. Petru Venclovou, JUDr. Marii Pavlíčkovou a JUDr. Jana Dvořáka. V případě námítky směřující vůči „předsedovi krajského soudu“ se tato námitka vzhledem k obsahu návrhu žalobkyně ze dne 21. 1. 2004 týká nikoliv předsedy Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Milana Bořka, ale místopředsedy tohoto soudu pověřeného vedením jeho pobočky v Pardubicích JUDr. Milana Špryňara.

Všichni výše jmenovaní soudci Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ke vznesené námitce podjatosti ve vyjádření ze dne 14. 9. 2004 shodně uvedli, že se ve shora označené věci necítí být podjati a není jim ani známa žádná skutečnost, ze které by mohl vyplynout důvod případných pochybností o jejich nepodjatosti.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že námitka podjatosti v předmětné věci není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

V projednávané věci však žádný z těchto důvodů podjatosti zjištěn nebyl, neboť žalobkyně se v návrhu omezila pouze na prosté, nijak nezdůvodněné a neupřesněné tvrzení o poměru uvedených soudců k hejtmánovi a poslanci Váňovi, aniž by specifikovala, v čem tento poměr spočívá a jakým způsobem by mohl zasahovat do rozhodování v projednávané věci, a ani z vyjádření výše uvedených soudců neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jejich nepodjatosti.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Takové důvody však v projednávané věci zjištěny nebyly.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti soudců JUDr. Milana Špryňara, JUDr. Drahomíry Lukešové, Mgr. Petry Venclové, JUDr. Marie Pavlíčkové a JUDr. Jana Dvořáka za důvodnou, což vyjádřil ve výroku tohoto usnesení (§ 8 odst. 5 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. února 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu